

РЕШЕНИЕ

№ 4927

гр. София, 16.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Диляна Николова**

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **5013** по описа за **2013** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Р. А. Д. от [населено място] срещу решение /без номер/ от 25.07.2013 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 17408/2012 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 5 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 39297/06.08.2012 г., издадено от Началника на сектор „Административно-наказателна дейност”, при отдел „Пътна полиция” - СДВР.

С оспореното НП на касатора на основание чл. 177, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 300 лева и на основание чл. 4, ал. 1, т. 4 от Наредба I-1959/27.12.2007 г. /отм./ са му отнети 6 контролни точки, за нарушение по чл. 150А от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НК е неправилно, поради нарушение на материалния закон. Твърди се, че първоинстанционният съд е направил правните си изводи само вземайки предвид показанията на актосъставителя, като не е разпитал свидетеля по съставянето на АУАН, което в случая е било задължително. Инвокирани са доводи, че като нарушена правна норма е посочена разпоредбата на чл. 150а, ал. 2, т. 1 от ЗДвП, която се отнася за правоспособността на водачите да управляват мотопеди, докато в АУАН е посочена като нарушена нормата на чл. 150 от ЗДвП. По

тази причина АУАН и съставеното въз основа на него наказателно постановление не са съставени в съответствие с разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, което е съществено нарушение на административно-производствените правила. Според касатора наложеното наказание е явно несправедливо, защото е определено въз основа на справка, която не е ясно от кого и как е съставена.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се явява и не се представлява. От пълномощника му адвокат Д. са постъпили писмени бележки в подкрепа на изтъкнатите в жалбата доводи.

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не взема становище по жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за основателна и доказана, поради което следва да бъде уважена.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителя. Първоинстанционният съд е приел, че на 25.07.2012 г., около 01,15 часа, касаторът е управлявал мотопед марка „П.“, собственост на фирма [фирма]. По същото време, служители на СДВР осъществявали контрол по спазването на правилата за движение в района, поради което спрели Д. за проверка. Водачът не представил свидетелство за управление на МПС и контролен талон към него. След направена в ОДЧ справка, полицейските служители установили, че същите са му отнети, поради изгубването на всички 39 контролни точки.

За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 39297/25.07.2012 г., връчен на Д. на същата дата и подписан от него без възражение.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, описаното в НП административно нарушение наистина е извършено, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение касаторът е бил уведомен, чрез изпращане на съобщение на 09.04.2013 г., получено от получено от пълнолетен член на домакинството на Д.. Жалбата е подадена чрез СРС на 19.04.2013 г., т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. Направените правни изводи не се опровергават от доводите, изложени в касационната жалба. Разпитан е

актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показания са разгледани в съвкупност с останалия доказателствен материал. Заключениета на СРС се споделят изцяло от настоящия състав на съда, поради което не следва да бъдат преповтаряни. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН и фактическите констатации, описани в него не противоречат на събраните по делото гласни и писмени доказателства.

Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактическа обстановка не отговаря на действителната. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените правни изводи.

Неоснователно е оплакването, че не е разпитан свидетеля по съставянето на акта. Такъв разпит би бил наложителен само в случай, че показанията на актосъставителя не съответстват на отразените в акта обстоятелства.

Доводът касаещ противоречието между отразените като нарушени норми в АУАН и НП, също не води до промяна в направените от СРС изводи. В НП административно-наказващият орган е приел, че Д. е нарушил разпоредбата на чл. 150а, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, според която за определяне правоспособността на водачите моторните превозни средства се делят на следните категории, различни от тези по чл. 149, обозначени с латински букви - категория АМ - мотопеди - двуколесни или триколесни превозни средства. По силата на ал. 1 от същата норма, за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство. В случая касаторът е загубил правото да управлява каквото и да е МПС, защото свидетелството му за управление е било отнето със Заповед № АР 1074 от 14.05.2012 г., която му е връчена на 25.06.2012 г. и няма данни да е оспорена. Съгласно, чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. В случая посочването на нормата на чл. 150 от ЗДвП в АУАН като нарушена, е нарушение от категорията на несъществените и не може да се отрази на законосъобразността на процесното НП.

По отношение на оплакването за явна несправедливост на наложеното наказание, настоящият съдебен състав намира същото за лишено от фактическа и правна опора. Посочената по-горе заповед за отнемане на СУМПС сочи трайно изградено и прилагано от Д. поведение, свързано с нарушаване на реда на държавно управление установен в ЗДвП. Очевидно е, че същият многократно е бил санкциониран и въпреки това е продължил да извършва нарушения. Целта на административното наказание, според чл. 12 от ЗАНН е да се предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани. В случая целта на закона не е изпълнена. Въпреки, че му е било отнето СУМПС, касаторът е извършил ново нарушение, управлявайки мотопед. По тази причина, в случая е правилно да му се определи наказание в максимално предвидения в закона размер.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде потвърдено.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, IX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 25.07.2013 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 17408/2012 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 5 състав.

Решението е окончателно.